

ELŐFIZETÉS :

egész évre:

a „Bácskára” . . . 6 frt.
 „Bácskai gazda” mellék-
 lappal . . . 7 frt.
 „Bács megyei tanügyi fü-
 zetek”-kel . . . 8 frt.

A lap szellemi részét il-
 lető küldemények a szer-
 kesztőnek, anyagiak a tu-
 lajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

HIRDETÉSI DÍJ :

egy 1 hasábos petit sor 10
 kr., többszöri hirdetésnél
 olcsóbb. Nyilttér sora 25
 kr. Bélyegdíj minden hir-
 detésnél 30 kr. A hirdeté-
 sek BITTERMANN NÁN-
 DOR nyomdájában és a
 szerkesztőnél fogadtat-
 nak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára **15** kr.

Megjelenik e lap minden **7., 14., 21.** és **28-**án

Egyes szám ára **15** kr.

A zimonyi vasut ügye nálunk.

A budapest-zimonyi vasutvonalnak Kalo-
 csa, Baja, Zombor és Ujvidék városok
 érintésével leendő kiépítése tárgyában
 az összes érdekelt városok küldöttsége mult évi
 nov. 8-án és 9-én, bibornok érsekünk vezetése
 alatt, Budapesten járván: előterjesztett kérel-
 mére a közlekedési ministertől hangsúlyozva vette
 tudomásul, hogy a Szabadka vagy Zombor-féle
 irány közötti választásra nagyban fog hatni az
 érdekelt városok és községek följánlandó ál-
 dozatkészsége.

Az érintett vonalirányra vonatkozó előmun-
 kálatok és diplomaticus tárgyalások már a be-
 fejezéshez közel járván s időközben a szabadka-
 ujvidéki irány képviselői a fenthangsúlyozott
 hozzájárulási kérdésben igen ékesenszóló száz-
 ezrekben nyilatkozván: Schmausz Endre képví-
 selő, mint a kalocsa-zombor-ujvidéki vonal köz-
 ponti végrehajtó bizottságának alelnöke, megke-
 reste a mult hóban városunk hatóságát, hogy
 tekintettel ezen nagy horderejű alkalomnak Zom-
 bor fölvirágzását emelő voltára, a részéről fel-
 ajánlandó áldozat mennyisége által is iparkod-
 jék a többször nevezett irány elfogadását elő-
 segíteni.

Tekintve, hogy a többi számos fontos ok
 mellett, ezen áldozatkészség nagy mértékben
 fogja ajánlani a városunk érdekében kívánatos
 irányt; tekintve, hogy Zombornak a viláfgorga-
 lom vérkeringésébe való bejutása, a város egész
 jövő fejlődésére kiható kérdés; tekintve, hogy
 ezen alkalom többé soha vissza nem tér, ha most
 kihasználatlanul elszalasztjuk: előre is lehetett
 tudni, hogy a városi hatóság a felszólítást leg-
 vitálisabb ügyeként fogja meghányi és el fog
 részéről követni mindent, hogy a viszonyoknak

magasabb szempontokból való fenkölt megbirá-
 lása után, az anyagi helyzete által megengedett
 legszélső határáig elmenjen az áldozatkészségnek.

A f. évi jan. 17-én tartott városi közgyűlés,
 a polgármester elnöklete alatt a városi főügyész,
 főjegyző, főkapitány, Bikár Simon, Koczkar Mi-
 hály, Fernbach Antal, Leovits Gedeon, Barthal
 József, Konyovits Jusztin, Gottlieb Márton, Stein
 Márk, Bikár Pál és Széchenyi József urakból álló
 bizottságot küldött ki, a fenti célra megajánlandó
 előnyök felől való javaslat betérjesztése céljából.

Ezen bizottság, a polgármester, mint elnök
 által, f. évi február 4-ére összehivatván, jelenté-
 sét a fentebbi okok tekintetbe vételével, de kü-
 lönösen a másik érdekelt vonaliránynak az ál-
 dozatkészség legkülső határáig menő verseny-
 kedvét számbavéve, a következő javaslatban ösz-
 szegezte:

»Zombor szab. kir. városa a budapest-zimo-
 nyi vasutnak Zombor város érintésével való ki-
 építettése esetére a magyar kir. kormánynak,
 illetőleg engedményesének, a munkálat foga-
 natba vételéhez készpénzben o. értékű százezer
 forintot és a vonal által áthasítandó ama föld-
 területeket, melyek a városnak, mint erkölcsi
 testületnek tulajdonát képezik, a vonal, esetleg
 a pálya udvar által igénylendő mérvben ingyen
 följánlani, késznek nyilatkozik.«

Ezen javaslat a febr. 7-iki rk. közgyűlésen
 elfogadás végett szőnyegre hozatván s hosszabb
 eszmecsere után az tűnvén ki, hogy a másik vo-
 nal érdekeltjeinek hozzájárulási arányához képest
 a fenti ajánlat a várostól nem várható; valamint
 tekintetbe vétetvén az, hogy ezen vonalon Ka-
 locsa és Baja is tekintélyes összeggel segít ja-
 vunkra billenteni a kérdéses ügynek mérlegét,
 Ujvidék pedig mindkét esetben megadja a negy-
 venezer forintot: Széchenyi József, törvényszéki

Mai számunkhoz egy negyed ív melléklet van csatolva.

elnök indítványára, egyhangulag határozatba ment, hogy a város teherviselési képességére tekintettel az ez ügyben már 1872-ben történt megállapodáshoz hiven, a fenti javaslat előnyeinek fele része ajánltassék föl, vagyis: vagy százezer forint készpénzben; vagy ingyen talaj a vaspályának

Százezer forintot is nagy áldozatnak kell városunk részéről elismernünk; de szerény nézetünk szerint a városnak iparkodnia kellett volna valami módon saját javára nyitva hagyni azt az egerutat: hogy ha csupán az ajánlatnak kisebb voltán fogna megfenekleni az ügynek reánk kedvező eldőlése, akkor bármily megerősítéssel, további áldozatokra is vállalkozik.

Mert sok ugyan százezer forint s nagy előnye a városnak, ha azt megtakaríthatja; de ezen előnyön, a beláthatlanul hosszú jövőnek a másik esetben biztos, busás kamatait eladni, annyi volna, mint eladni az elsőszülöttségi jogot egy tál lencsért.

M.

Zombor, 1880. febr. 12.

T. szerkesztő ur!

Semmi állami intézmény nem érinti oly közelről a nagy közönség minden rétegét, mint épen a posta.

Ez köztudomásu tény. Annál megfoghatlanabb, hogy a közönség tájékozására, az üzleti és forgalmi viszonyok folytán szükségessé vált és behozott új postai intézkedéseket illetőleg, alig történik valami. A felek alig hiszik el, hogy a földadás alkalmával az előírás meg nem tartása miatt visszautasított pakkok csakugyan a felvevő tiszt rovására vétethetnének csak föl.

Ezekhez képest igazán örültem a napokban, hogy — már nem emlékszem melyik — megyei helyi lapban a pénz- és csomag-földadási utasítást olvastam s rögtön elhatároztam, ugyanazt a t. közönség kedvéért becses lapjában is közre hozni.

I. Pénzeslevelek csak jó minőségű papirból készült borítékokban, jó minőségű pecsétviaszból álló és vésett pecsétnyomóval lenyomott öt ép pecséttel lezárva fogadtatnak el.

A borítékhoz sem vonalozott, sem fekete vagy színes szegélyű papírt használni, sem a címratban a címzett nevét, a rendeltetési helyet vagy egyéb feljegyzést aláhuzni nem szabad.

Ha a pecsétben betűk, név vagy egyéb szavak fordulnak elő, ajánlatos vagy a pecsétnek fekete lenyomatát alkalmazni a viaszpecsét mellé vagy az esetleges betűket, nevet vagy szavakat felírni.

A bankjegyeket a borítékba való helyezésük előtt külön papírba kell burkolni, és ha kevés nagyértékű bankjegy van, célszerű azokat ezen belső papírburokhoz hozzá fűzni.

T Á R C A.

Bacchushoz.

Most tudom csak, mért kegyeltek
Istenként a régiek:
Mert számos csudát miveltél
Számталanszor nékiek.

Te a szótlán ajakárul
Csak úgy árasztod a szót;
Néha meg a csacska-loeska
Nyelv lesz tőled tiszta holt.

Te a koldust néha napján
Képzélt gazdaggá teszed;
A dus utóbb koldussá lesz,
Ha tulsággal élvezett.

A halálos ellenségek
Mégbékülnek kedvedért,
Majd meg a legjobb barátok
Otanak miattad vért.

Sokszor okos emberekkel
Beszéltetsz bolondokat,

Máskor meg a bolond ember
Szi belöled okosat.

Aki máskor sir, ha krajcárt
Kell neki kiadnia,
Ugy berántod, hogy kiürül
Nála a ládafia.

Aki máskor alig biceg,
Tánra kelted emberül,
Mást meg úgy le ütsz bokárul,
Hogy a földre hengerül.

Aki máskor hajnalarcu,
Holt halványnya fested őt,
A halványat kipiritod,
Ugy hogy orra-füle rőt.

Kit a balsors üldöz, kedvre
Gyulni csak tetőled bir;
. . . . Ezért hatsz úgy a Magyarra,
Hogy — — ha vigad szinte sir.

Zombor, hushagyó, éjféli.

M.

Célszerű pénzes levélborítékot minden postahivatalnál kaphatni darabonként egy krért.

Ha a küldendő pénzösszeg oly tömeget képez, hogy boritékban célszerűen elhelyezni nem lehet, főnkjával kifelé fordított viaszos vászonba, tartós gyolcsba vagy bőrbe kell csomagolni. — Hasonló göngyölet alkalmazandó ékszer-, és ezüst-, valamint egyáltalán csekély súlyokhoz képest nagy értékű küldeményeknél.

II. A csomagoknak úgy kell göngyölve lenniök, hogy tartalmukat a göngyölet külső befolyás ellen megvédje.

A csomag tartalmának természete, a hosszabb vagy rövidebb, vizen vagy szárazon, vasuton vagy tengeren való szállítás majd egyszerűbb majd erősebb, tartósabb göngyölést igényel.

A belforgalomban a csomagok a földő egyenes kivánságára és veszélyére kivételképen gyengébb göngyölettel is elfogadhatók, ha a csomag nyilvánított értéke a 100 forintot meg nem haladja és különben is nem képvisel súlyához képest nagy értéket. — Ily esetben a felvevő postaközeg úgy a szállítólevélre mint a feladóvevényre felírja: „gyenge göngyölet.“ — Ily göngyölet megsérülése esetén a feladónak kárpótlásra nincs igénye.

Külföldre szóló küldeményeknek azonban nem szabad gyengén göngyölve lenniök, mert ezek a határon visszautasítatnak.

A közönség érdeke, hogy készpénzt más tárgyakal egybe ne csomagoljon, mert a pénz hiányozásaért

kárpótlás az erősen göngyölt csomagok megsérülése esetén sem adatik.

A csomagoknak általában pecsételve is kell lenniök és pedig úgy, hogy a pecsétek megsértése nélkül a csomag tartalmához hozzá férni ne lehessen.

Pecsételés nélkül csak lakattal bezárt utazó táskák, bőröndök, jól abrónesolt hordók, erősen beszegezett ládák, továbbá vadhus, fegyverek, szerszámok, géprészek, vasrudak s efféle egy darabból álló tárgyak fogadtatnak el, ha az osztrák-magyar monarchiába, Németországba, Olaszországba vagy Svajcába vannak címezve és érték nincs nyilvánítva.

A pecsételéshez csak jóminőségű pecsétviasz használendő. A ki rossz minőségű pecsétviaszt használ, ennek következményeit maga tartozik viselni.

Ha a csomaghoz szállítólevél is szükséges, ennek ugyanazon pecsétlenyomattal kell ellátva lenni, mint aminők a csomagon alkalmazva vannak.

Szállítólevél szükséges minden csomaghoz 50 gramon felül és pénzeslevelekhez 250 gramon felül. Az 50 gramon aluli csomagokhoz csak akkor kell, ha azok nem levél alakúak.

A címrát irassék teljesen magára a göngyöletre. Ha azonban e célra a göngyölet nem volna elég nagy vagy a göngyöleten csak nehezen lehet írni: ez esetben legalább a címzett neve, vagy az ezt jelző betűk és számok, a rendeltetés helye, az érték és esetleg az utánvétel legyen a göngyöletre írva. A cím oly szabatosan és tisztán olvashatóan legyen írva, hogy a

Hogy lehettem volna háziúr Pesten?

— Elbeszélés egy philologus naplójából. —

Irta: *Dekker Gyula.*

(Folytatás.)

III.

— Szabad — s felegyenesedtem fekvő helyzetből, mert nem tudtam, ki lehet, ki engem látogatásával szerencsétlet. A belépő azonban a házmester volt, kezében egy levéllel, melylyel a háziúr tisztelt meg.

Sietve bontottam fel a levelet, hogy ugyan mit akarhat velem a háziúr, adósa nem vagyok, izgágát nem csináltam a házban, más nem tudom mi lehet?

A levélen, mely egy látogató jegyre volt írva, ez állott: Tisztelt Sztahojek ur! remélem, meghívásonmat nem fogja visszautasítani: ma este egy barátságos vacsorára szívesen látja önt tisztelője — Boroczka Tádé háztulajdonos.

Most már tisztában voltam. Tehát Boroczka ur e háznak tulajdonosa s én a háziúr életét mentettem meg. Örültem is e meghívásnak meg nem is. Mi haszna mindennek, ha az én imádott hölgyem letűnt a láthatárról, de végtére is, ha meggondolom nem a legutolsó ismeretség egy háziuré, mert hát én szegény, nagyon sze-

gény vagyok, egy háziúr pedig sok szívességet, barátságot képes tenni.

Megvigasztalódtam egészen. E vacsora zaklatott lelkem előtt úgy tűnt fel, mint a viharral küzdő hajónak a világitó torony, mely őt a révpartra vezérli.

Hogy miért, elmondom. Mert ha ma meghívott a háziúr, meg fog hívni másszor, harmadszor, negyedszer is, ebből az folyik, hogy a háziurnál más háziúr is, teszem azt olyan is megfordulhat ilyenkor, a kinek leánya van s ebből mi folyik? úgy hiszem könnyű eltalálni, hogy ha eszemen leszek, még háziúr is lehet belőlem?

S e pillanatban valódi Sztahojek voltam, ki büszke ősei nevére, kinek minden vágya, a Sztahojek nevet felemelni az egykori nagyság romjai alól.

De csakhamar ismét feléledt bennem Sztahojek a philologus, Sztahojek a szerelmes. Istenem, mégis csak önző egy ember vagyok, ki képes boldogságát egy hitvány házért feláldozni. Nem, sohasem, vagy senki, vagy az én szép ismeretlenem . . . . így tépelődvén magamban, lassankint megjött a vacsora ideje.

És én gálába öltözködve, indultam a háziúr lakosztálya felé, mely szintén az első emeleten volt.

Kissé el voltam ugyan fogulva, mikor benyitottam a háziúr nappali szobájába, melyben egyedül la-

cimzett azonossága és tartózkodása iránt minden kelyt kizárjon.

Ha a címet a göngyöletre írni egyáltalán nem lehet, ez esetben azon papírlapot melyre a cím iratik, nemcsak széleivel, hanem egész lapjával a csomagra kell ragasztani.

Aranyat, ezüstöt, ékszer, pénzt vagy efélet tartalmazó és 100 fit értéket meg nem haladó küldeményekre más tárgyat ragasztani nem szabad, mely a göngyölet esetleges sérülését eltarthatná.

A gyorsan romló tárgyak göngyöletén és szállító levelén legyen kitéve a „gyorsan romló,“ — a törékenyeken a „törékeny“ megjelölés, vagy az utóbbiakon a törékenységet jelző szokásos palack-alak.

A Fiuméba és Triesztbe, valamint a külföldre szóló küldeményekhez esetleg szükséges vámnyilatkozatok száma és kiállítása, vagy a csomagolás és pesztelés feltételei, valamint a címrát szerkesztése iránt a felvevő postaközeg, esetleg a postahivatal főnöke ad bővebb felvilágosítást.

Budapest, 1879. december 8.

A magy. kir. postaigazgatás.

A községi faiskolák.

A kertészet és gyümölestenyésztés előmozdítása tekintetéből legfőbb horderőt kell tulajdonitanunk a községi faiskoláknak. A nép ezen iskolájából kell ki-

fejlődnie az értelmesebb mezőgazdasági iparnak, a szorgalom és munkásságnak.

Sajnos, hogy sem a községek és iskolák előljárói, sem pedig a néptanítók nem akarják megérteni a községi faiskolák ezen nagy horderjü feladatát, s hogy földmivelésre hivatott hazánkban s különösen megyénkben épen a földmivelési oktatásra oly kevés gond van fordítva.

A faiskolák ügyének elhanyagolása okául a néptanítók mentségül felhozzák, hogy a községi előljárárság megtagadja a faiskola földjének megmunkálására szükséges kézi munkákat, megtagadja a miveléshez szükséges kerti eszközöket, beszerzendő magvakat stb.

A miniszteri rendeleteknek s a faiskolák felállítása és kezelésére nézve alkotott megyei szabályrendeletnek ugyan lett azon eredménye, hogy majdnem mindenütt találunk faiskolára és gyümölesös kertekre kihasított területeket. Hogy kertészetünk mégis pang, annak oka, hogy a kihasított faiskolák e célra alig használatnak fel, mert nagyrészt hiányzanak buzgó ügybarátok, sokan drágának találják a beruházási költséget; nagy akadály továbbá, hogy nagyon kevés oly egyénnel rendelkezünk, a kinek szakismeretei lennének az ügy körül, de a főoka bizonyára az, hogy ezen ismeretség a népiskolákban elhanyagoltatik.

A dolog természeténél és a közoktatási törvényeknél fogva a faiskola kezelése másra alig bizható mint a néptanítóra, mert neki szüksége van a kerti gazdaság körüli ismeretekre, hogy növendékeit a ker-

poztatott egy képes ujságban, azonban csakhamar visszanyertem hidegvéremet, mert olyan szívesen fogadott, hogy egy professort sem lehetne másképen.

— Á, isten hozta, isten hozta, kedves Sztahojek ur, igen örülök e szerencsének — s úgy megszorította kezemet, hogy sziszegtem bele — jöjjön csak jöjjön, bemutatam családomnak, hogy ezen is átessünk mi hamarébb — ezzel karon ragadott s bevezetett egy másik szobában, melyben két nő, egy nagyon is öreg, meg egy fiatal hölgy volt, ki háttal az ajtónak keresgélte a kotta állványon.

— Jézus Mária — kicsibe mult, hogy föl nem kiáltottam, mikor megfordult, — hisz ez ő, a muzeumi szép ismeretlen — most már igazán nem tudtam hol a fejem — csak hallottam a háziur szavát:

— Sztahojek tanár, néném, leányom Lina.

A fiatal hölgy mosolyogva jött felém s kezét nyújtá, és én, oh én, képzeljék, kezet csókoltam neki, anélkül hogy a nagynéni csak legkevesebbre is érdekesített volna.

És ezóta, tessék elhinni, hogy nem merek a sötétben egyedül lenni, mert a nagynéni szeme, mint valamely kísértet folyton előttem lebeg; oh azt nem lehet leírni, hogy mikép nézett rám, mintha legalább is én lettem volna oka a tatárjárásnak.

Zavart voltam teljesen, azt sem tudtam, hogy tulajdonképen philologus vagyok-e, vagy házmester.

A kisasszony látva zavaromat, kisegített a hinárból.

— Látja Sztahojek ur, hogy működik a véletlen össze . . . .

— Igen látom . . . . feleltem rá hamarjában, olyan hanggal, mintha mindjárt ugrani is szándékoznám utána. Egyszóval csak egy félig érzett gondolatnak sem voltam ura.

Erre már a nagynéni is megszólalt a mult század hangján.

— Te Lina, hát te ismered Sztahojek urat, s úgy végig nézett, hogy most is borzadok bele, ha rá gondolok.

— Csak látásból — felelt rá szépen nyugodtan — multkor a muzeumban magyarázgatott nekem és a kis Tercsinek, említettem is nagynéni előtt, még az nap, nem emlékszik rá?

— Ja, ja, hm, hm, szép, nagyon szép — ez volt a felelet, és még csunyábban nézett rám.

— Tessék Sztahojek ur, foglaljon helyet, és beszéljen valamit, maga nagyon sokat forgolódik a világban. Linám hozd el csak a szivarokat szobámból, én elfeledtem, s nem is kérdeztem Sztahojek urat, hogy szokott-e szivarozni, — kezdi Boroczka ur a társalgást, anélkül, hogy zavaromat észrevette volna, mert meg

tészetben oktathassa, mert kertészetünk csak ily módon virágozhat fel. Hogy a faiskola kezeléseért és a kertészet előmozdításaért a tanítónak legyen bizonyos jutalma: elhatározandó, hogy az eladandó gyümölcsfa alanyokból befolyandó jövedelemnek egy része a tanítónak képezze mellékes jövedelmét.

A faiskolák kezelőinek gyakorlati utmutatásul szolgál a „Népkertész“ című szaklap, időhöz kötött munkálatok olytén magyarázatával, hogy azok után a járatlan is eligazodhatik.

A faiskolák egyrészt nemes gyümölcsfákat nevelnek, másrészt a községi utak beültetésére szolgáló fákat tenyésztik.

Óhajtható tehát, hogy a hiányok e téren orvosoltassanak, s a faiskolák alkalmas munkaerővel és eszközökkel ellátassanak, az azokat kezelő néptanítók részére pedig, szükséges magvak, taneszközök és a gyakorlati oktatás vezetése tekintetéből a „Népkertész“ szaklap mindenütt megszereztessek, hogy ekként szellemileg és anyagilag nem akadályozva a közigazdaság, a földmivelő nép anyagi jobbléte előmozdítása és az ország befásítása érdekében a községi faiskolák munkássága megindíttassék.

Ifj. Zányi Kálmán.

BUDAPESTI LEVELEK.

I.

Budapest, 1880. feb. 8.

Nemcsak a mi fakereskedőink, a tél is mindin-

kell adni, hogy Boroczka ur nem volt az az ember, ki vendégének minden legcsekélyebb mozdulatát is figyelemmel kísérte volna.

— Köszönöm alássan — feleltem rá egy percenttel bátrabban, és helyet foglaltam, azután szivarra gyujtva hozzáfogtunk először az időjárás elemzéséhez.

Végre elérkezett a vacsora ideje. Ezután már én is bátrabb lettem és lassankint visszanyertem beszélő tehetségemet és beszéltem annyit azután, hogy az egész társaságot mulattattam.

Később, midőn a kisasszony a zongorához ült, én véletlenül kibökkenttem, hogy fuvolázni tudok.

Boroczka urnak sem kellett több, annyira kért, hogy végre lakásomra kellett futnom s elhozni a fuvolát.

De mit játszunk most? volt a bökkenő, holmi betyár nótát el nem fújhatok, mikor a kisasszony zongorával kísér, megvoltam roppantul akadáva, nem győztem eléggé igazítani fuvolámat, úgy hogy már Boroczka uram is megsokalta.

— Tehát kezdjék, mert én valódi bolondja vagyok a zenének — sarkallt mindkettőnket.

— Nagysád — fordulok a kisasszonyhoz — játssza a Fischer Lied-et — okosabb darab nem jutott eszembe.

— O igen — felelt rá mosolyogva.

És én belekezdtem a Fischer Liedbe. Nem dicsé-

kább kimutatja a foga fehérét annyira, hogy az ember még kinézni is fél az utcára. Pedig ha valaha, most érdemes a főváros utcáin barangolni, a legutolsó kreisler bolt is kirakattal bírván, a sétálók csapatja is napról-napra fokozódik. Cimeres fogatok robognak végig a sikamlós kövezeten s uszályos selyem ruhák söprik majd, valóban itt azt kell hinnünk, hogy tavasz van, pedig ördögül van, hisz most is úgy didergünk, mint december közepén s mégis itt a tavasz . . . itt a tavasz vagy legalább közeledik. Előpostái a mezítlábos kis lányok és ráncos képű anyókák ott üldögélnek már az utcák sarkain és a kapu mélyedésekben s bár reszkető kézzel, még pedig a hideg miatt reszkető kézzel, de azért hódító ékesszólással kínálják — a márciusi ibolyát. Egy hét előtt még 10 krajcárért vettük, ma 4—5-ért csomóját. Persze a ki csak hozzánk betekint az a látszat rabja s első sorban is mit tehetne, midőn a divat, az ipar, a fényűzés ülik fő ünnepüket. Most időszerű az arannyal áttört selyem ruha és végtelen uszályok. Ha a népszínházba vagy nemzeti színházba betekintünk — nekünk, vagy vidékről feljöttéknek oly szerény igényünk van, nem vágyunk első sorokba, nem bársony ülésbe. Egy zugban is meghuzzuk magunkat s ha az előadás jó, még a rendezés hiányait is megbocsátja s annyi kényelmet sem követel, a mennyihez joga lenne. Ámde nem mulaszthatom el megróni a nemzeti színház igazgatóságát, mely folytonos ballettekkel unatja a közönséget. Neki most okvetlen egy „ballerínára“ van szüksége — lehozza Bécsből, Prágából u. s. w. a kisasszonyokat s ha kell, ha nem, — nézze végig ez a sokat gyötört publicum. Mint vendég Löscher Leopoldina k. a. a bécsi udvari opera másodrangu táncosnője lépett fel a „Gizellában.“ Táncában kétségkívül van báj, mozdulatai, arckifejezése s játéka is kecsesek,

rem magam, de annyit mondhatok, hogy remekeltem, még ember ilyen enthusiasmmal nem játszotta a darabot. Boroczka ur, sőt még a nagynéni is nem győzött eléggé dicsérni.

És ez a Fischer Lied megállapította szerencsémét. Midőn elváltam, Boroczkaéktól, az öreg egész az ajtóig kísért, s megkellett ígérnem, hogy ezután gyakrabban fogok ellátogatni hozzájuk.

Ezóta majdnem rendes vendége lettem a családnak. Képzeltetik, hogy boldog, nagyon boldog voltam. Csak akkor kedvetlenedtem el kissé, mikor az első vizitt jutott az eszembe. Tessék elhinni, ez időtől fogva folyton esibukkal, schlafrockkal és komótsapkávalal modtam.

IV.

Zimankos őszi idő volt. Az ég borus, az eső hol esett, hol pedig elállt, délfelé meg plane majdnem egészen kiderült, úgy annyira, hogy esernyő nélkül indultam hazulról ebédre.

Ebéd után egy régi, nagyon régi ismerősömmel találkoztam, nem hagyott békét, el kellett mennem vele egy fekete kávéra, miközben azután oly jóízűen elbeszélgettünk hogy épen négy óra volt mikor elváltunk egymástól.

Hazafelé siettem, azaz inkább rohantam, mert az eső emberül hozzá fogott uj kalapom tisztogatásához.

hanem mellette épen nem homályosulhat el Weiner Julia k. a.

Löschner k. a. úgy látszik régebben működik, de külsejére nézve pedig idézhetjük Julius Caesar ezt a mondását „Távoztassátok el tőlem a soványokat.“ A nemzeti színházban Kisfaludy Károly emlékezetére disz előadás lesz. Ma van — igen a magyar dráma megte-remtője születésnapjának 93-ik évfordulója s nemzeti intézetünk dicséretes szokása hogy e kegyeletet meg-üli. Eddig a „Csalódások“ er. vigjátékot szokták e na-pon előadni, mint a mely ügyesen van szöve, ezuttal a „Három egyszerre“ er. 1 felv. és a „Pártütők“ er. 3 felvonásos vigjátékot adják. A „Kisfaludy-társaság“ mely jövő vasárnap tartja ez évi ünnepélyes közülé-ését, elhatározta, hogy testületileg fog megjelenni az előadáson. Minden esetre illő dolgot művel s egyuttal jó példát ad az irodalmi cosmopolitizmus korában.

Még egy végsőt lobban a méceses kialvó félben lévő lángja, hogy felemésztvén az utolsó olaj parányt teljesen kialudjon; a bohóság tündére, mely emberi alakba öltözve táncrendezőképen küzdött a viaszos padlókon, még egyszer összeszedi magát, hogy csak-hamar lankadtan ejtse ki kezéből az álarcot s düljön le maga is pihenni a fáradalmakat. A vakító fényű tükrök, melyek szebbnél-szebb s drágábbnál drágább öl-tözékű hölgyek alakjait esillogták vissza, ismét bezá-rulnak és legfeljebb egy-egy banquet vagy nagygyü-lési előértekezlet alkalmára nyitvatnak fel. Mire jövő levelem megjelenik — a farsang már rohamos tüdő-vészben kimult! Pár nap s eltemetjük. Sietnünk kell tebát a rágalakkal, mert ha egyszer meghalt, ugy sem beszélhetünk róla. Az utolsó nagy bálnak — teg-nap este — athlétaké vetett végett. Szép koszorut füz-tek báljukra, mint a jogászok és technikusok. Szépség és születés, arisztokratia egyesülve ragyogott. A bál-

Épen a mint a cukor utcába akartam bekanya-rodni, képzeljék kivel találkoztam? Boroczka Lina kisasszonnyal, kinek szintén nem volt esőernyője.

— Alászolgája Lina nagysád — köszöntem hamarjában.

— Jó estét Sztahojek ur, ugyan megjártuk, mind-ketten esernyő nélkül.

— Bizony ez roppant baj nagysádra nézve, én nekem sokat nem árthat -- ezzel mindketten hozzá fogtunk a sietéshez, engem meg végnélkül bántott, hogy nem volt ernyőm.

Egy időre hallgatás állt be közöttünk, egy-egy bérkocsi elrobogott mellettünk azután ismét nem hal-lottunk egyebet az esőcseppek esepégésénél.

— Alászolgája nagyság — hangzik egyszerre há-tunk megett. Hátra nézek vajon ki lehet ez a vak-merő, a ki az én szívem választottjának ilyen hango-san mer köszönni.

De ekkor már közvetlen mellettünk termett.

— Nagysád lehetek oly szerencsés, hogy ernyő-met elfogadja — folytatja tovább anélkül, hogy leg-kevésbé respektálta volna jelenlétemet.

— Nagyon köszönöm Kovács ur, soha jobbkor . . .

Erre azután az a Kovács ur, a legnagyobb inper-

anya Inkey Nándorné bárónő volt. A táncrend egy ércpajzs két küzdő viador dombornyomatu alakjával hátlapján az M. A. C. (Magyar athletika klubb) mo-nogrammal. A viszontlátásig.

Dózsa Géza.

Törvényszéki csarnok.

Végtárgyalások.

Február 16-án.

Csalással vádolt Meder Keresztély ellen.
Emberöléssel vádolt Stauder Mihály ellen.
Gyermekgyilkossággal vádolt Rohrbacher Erzsé-
bet ellen.

Február 18-án.

Hamis bukással vádolt Bentz Frigyes szeghegyi
lakos ellen.
Gyilkossággal vádolt Pecze Pál és büntársai ellen.

Ítélet hirdetés.

Február 21-én.

Lopással vádolt Markusz János ellen.
Súlyos testi sértéssel vádolt Fink és Stipan ellen.

Különféle.

Főispán úr öméltósága f. hó 11-én este a főváros-ból a tegnapielőtti közigazgatási bizottság ülésére haza érkezett.

Az ó-kanizsai választó kerületben Zakó Sándor volt orsz. képviselő elhalálozása folytán a választási határnap március hó 1-ére Ó-Kanizsára tüzetett ki.

Halálozás. Winkler Alajos nyug. cs. kir. száza-dos-számtiszt f. hó 11-én d. u. 5 órakor élte 66-ik évé-ben elhunyt. Béke poraira.

tinentiával a mennyi valakitől csak kitelhetett mellé furakodik és engem leszorit a járdáról, anélkül hogy csak bocsánatot is kért volna tőlem.

Na ez már több a soknál! engem még a járdáról is leszoritani, s arra kényszeríteni, hogy a loes-pocs-ot gázoljam s halgassam, hogy udvarol az én szívem-választottjának. Ez szatira, ez blamirozás, nyilt kihívás, csak legalább vívni tudnék, s ugy összeszorítottam zse-bemben ökleimet, hogy ha füle van, hát meghallhatta a mint ropogott. Csak legalább egy esernyős bolt volna utközben, oh az az átkozott, s még hozzá mennyire udvarol az én drága Linámnak. Ez már csakugyan sok, ezt elviselni birkatürelem kell; egyik oldalamnál eszményképemet hódítják el, a másik oldalomat pe-dig az istenverte fiakkerek egészen összefröcsölik, hozzá még a folytonos és lassu vízbenjárás miatt még egy hatalmas náthát is kaphatok, anélkül, hogy leg-alább egyik fülét levághatnám, vagy csak reményem is lenne hozzá, megbélyegezni azt az istenverte Ková-csot. De hát tulajdonképen kiesoda micsoda ez a Kovács? annyit tudok, hogy ő is a mi házunkban lakik, meg hogy ügyvédjelölt. Hó, hó ez már csakugyan, egy impertinens fráter.

(Folytatás következik.)

Szabadkáról Gyelmis Gerő fájdalomtól lesújtva jelenti hön szeretett édes anyja özv. Gyelmis Félixné sz. Novákovits Juliannának folyó évi február hó 8-án délutáni 3 órakor, életének 65-ik évében, végelgyengülésben történt kimúltát. Béke lengjen hamvai felett!

Három ember e hó 11-én a szállásokon fölakasztotta magát. Ezeknek épen elég volt a farsang.

Figyelmeztetjük iparosainkat, hogy az 1872-iki ipartörvény értelmében maguknak iparjegyet váltani annál inkább is iparkodjanak, mert a kapitányság a tetten kapandó törvényszegőket keményen meg fogja büntetni.

Hymen. Kulán f. hó 8-án Diener János otthelyi ügyvéd eljegyezte magának Wighart Teresi kisasszonyt. Állandó boldogságot kívánunk!

Pekánovits Imre úr, városunk és környékünk keresettebb mérnökeinek egyike, eljegyezte a kedves és szellemes Mangh Laura k. a-t Morovicáról. Aldás kísérelje frigyüket!

A városi rendőrök folyamodtak a tanáshoz fizetés fölemelésért. Tény, hogy 15 frtból ma bajos megélni; nekik pedig nincs több.

B. J. P. E. úrnak ablakát részegen bezúzta. A rendőrség farsangi bucsu-ártatlankodása fölött még nem ítél.

Öttep Mátyás úr, a Schwarzwaldi muzsáknak Magyarországot szomorító fölkenntje, Versecen kicsiny levén selejtes német darabjai iránt a pártoló lelkesedés, ide Zomborba folyamodott előadási jogért. Tekintettel arra, hogy úgy is meg fog nálunk bukni, nem kár volna neki megadni az engedélyt s egyuttal kieszközölni, hogy innen Halasra vagy Keeskemétre juthasson. Mást annak nem kívánhatunk, aki föl meri városunkról tenni, hogy a germanizálásért itt kenyeret kap.

I. J. és B. M. a Szelencsében az utcán, mint ők mondják, összeszólkóztak. Nagyon hangosan beszélhettek egymással, mert mindkettőjüknek arca ki volt a másiknak körmével tetovirozva. A kapitányságnál kibékültek s remélhetők, hogy hazáig nem vesztek össze.

Guczunya Jöva, kinek nejét a saját édes öcsese multkoriban — mint azt újságoltuk — megölte, birkalopással gyanusítottván, a vallatás elől megugrott.

Ódry polgártársunk a héten a városi adópénztárnál egy rongyos bugyellárist talált, szinte rongyos tíz frtnyi tartalommal. A városban szerte-szét beszéltek, hogy egy ujdonatuj ezrest talált; magyarázták, hogy milyen jó lett volna akkor vele menni stb. Ha olyan könnyű volna a tízesekből ezrest csinálni: akkor bizonyára mindenki pletykából megélné.

A főkapitány rossz vendéglátó lehet; egész város rendezavarója mind órá veti szemét s ezennel egyetlen egy vendége sine a kules mögött. Aztán éljen meg ilyen erkölcsös világban az ujdonsági rovat vezetője!

Vasárnaptól kezdve a gymnasiumi ifjuság 8 órai miséjén szíveségből mindig a helybeli „Casinó-dalárda” énekkara fog énekelni.

Mokry Amália magán leánynevelő intézetében f. évi febr. hó 22-én d. u. 4 órakor az intézet helyiségében a bejáró növendékek által álarcos jelmezbál tartatik. A növendékek szülei — mint néző közönség — e vigalmon szívesen láttatnak.

Névsora azon tisztelt uraknak, kik a zombori kereskedelmi ifjuság által 1880. évi január hó 31-én megtartott jótékonyczélu táncvigalom alkalmával fölfizettek: Gromon Dezső főispán ur, 7 frt; Joanovits Száva ur, 2 frt; Popits István ur, 2 frt; Heindlhofer Robert ur, 2 frt; Falcione Gusztáv ur, 5 frt; Weidinger S. Zs ur 2 frt; Engel Adolf ur 80 kr; Stanimirovits P. ur, 2 frt; Bikár Simon ur, 5 frt; Grünvald Ignác ur, 80 kr; Markovits Mihály ur, 2 frt; Jerasovits J. ur 2 frt; Kossanits C. A. ur, 5 frt; Holländer J. ur, 1 frt; Raichl János ur, 80 kr; Schlieszer testvérek, 2 frt; Birnbaum ur, 1 frt 20 kr; Spitzer Bernát ur, 3 frt 50 kr; Wolf J. ur, 30 kr; Steiner ur, 80 kr; Prokopovits ur, 80 kr; Pribil Ernő ur, 80 kr; Dr. Pavlovits ur, 2 frt; Összesen 55 frt 20 kr. Fogadják e nemes keblü pártolóink legőszintébb köszönetünket áldozat kézségükért. A fentnevezett összeget rendeltetése helyére juttattuk. A rendezőség.

Beküldetett. F. hó 10-én a zombori közönség ének, zene és tánc közt vett bucsut a farsangtól. A dalárda-egylet, mely a szép és nemesnek oly hathatós előmozdítója, ezen alkalommal is igyekezett a nagyszámú közönség várakozásának megfelelni. Kár, hogy ezen éltrevaló egylet nem számlál több tagot. Sokan imposansabb fellépést és erősebb éneket idézhetnek elő. A közönség nagy kívánsággal nézett a program azon pontja felé, mely Dr. Molnár István Lajos szavallatát adta tudtul. A színezés, melylyel a házasodni nem akarónak töprengéseit arkifejezéssel, hanggal és taglejtéssel kísérelte, több ízben hangos tetszés nyilvánításra ragadta a közönséget. — Előadása sikerült volt. A tánc 10 órakor kezdődött és reggeli 7 órakor végződött. Alig látott valaha Zombor anynyi közönséget táncvigalom alkalmával, mint akkor, és a nagyszámú közönségnek következménye volt, hogy a tánc némelykor lehetetlenné vált. A társadalom legváltozatosabb rétegei voltak képviselve a táncvigalomban melyek egymás mellett mulatozva egymással karöltve hozták meg a farsangnak az utolsó áldozatot. V...y.

A zombor-apatini köut kiépítését — mely 1881-ik évi október hó 1-én lesz a közförgalomnak átengedve, — a megyei gazdasági bizottság, Zsivánovits Samu és Wuits A. Miklós zombori vállalkozóknak — mint a legelőnyösebb ajánlatot tevőknek, — adta ki.

A zentai tűzoltó-egylet e hó 1-én tartott közgyűlésén az általános tetszéssel fogadott elnöki jelentés után az új tisztikar megalakítása is megtörtént. Általános lelkesedés között egyhangulag megválasztottak: főparancsnokká: Zsarkó Antal, alparancsnokká: Mikosévits József, jegyzővé: Jusics Antal, I. mászó szakasz parancsnokká Jedlicska István, II. mászó szakasz parancsnokká Bán Sándor, szivattyus parancsnokká Reberman Ferenc, Boros Gerő és Buda Pál, szertárnokká Korhecz Lajos, pénztárnokká Suver Ignác.

Csantavéren m. hó 31-én ülték az iparegyesület megalakulását és zászlószentelési ünnepét. A zászló felszentelés érdekes ceremóniákkal ment végbe s mise s hymnus-dal fejezte be, természetesen következően még a szokásos magnum áldomás. Üdvözljük a derék ipartársulatot.

A Zentai hirhedt járásperben a semmitőszék 26447. sz. a. kelt határozatával a zárlatot minden következményeivel együtt megsemmisítette.

Öngyilkosság. Ódry István bajmoki borbély — mint nekünk írják — f. hó 10-én saját műhelyében szíven

lötte magát s rögtön meghalt. Öngyilkosságának oka még ismeretlen. Nyilván gyengéllett a farsangot.

Temerin és Nádaj között az úgynevezett „gáti“ esárdánál egy meggyilkolt embert találtak, ki a vizsgálat folyamán ó-sztapári lakosnak bizonyult s mint híres tolvaj és betörő volt ismeretes a környéken. — Alapos gyanuokok forognak fenn, hogy a szerencsétlent maguk a nádaji esendőrök verték agyon; kettő ellen a törvényszéki vizsgálat már is folyamatban van.

A **bács-topolyai** takarékpénztár m. évi zárszámadásából kiténik, hogy az összes forgalom 2.744.445 frt 67 kr. volt, tehát az 1878. évi forgalmat 183.991 frt 89 krral multa felül. Az intézet alaptőkéje 60.000 frt, tartaléktőkéje 2763 frt 30 kr. A tiszta nyeresemény 5920 frt 19 kr., mely összeg az alaptőke csaknem 10 %-tőlójának felel meg.

A **bezdáni** községi iskola tanulói által szombaton azaz f. hó 7-én iskolai tanszerek gyarapítására gyermek színjáték rendeztetett. Előadattak „Farsangi fánk“ és „Gazdag rokon“ című gyermek-színművek. Ezen színművek előadásánál oly ügyességet és szakavatottságot fejtett ki az ifju nemzedék egyenkint és együttvéve, hogy a szépszámu nézőközönséget bámulatba ejtő és oly kétes helyzetbe hozta, hogy nem tudta, vajon a kicsiny műkedvelőket vagy azok mestereit illesse-e tapsaival és dicséréivel.

Az előadás sikeres befejezésével a szülők elragadtatásuknak nem tudtak más kifejezést adni, mint Pharao népét buzdítani azon kedves működésre, mely Thalia fölkeztjeit s a néző közönség apró honfiait a táncra vezérelte. Ezen lelkes és vidám mulatságnak csak az éjjél vetett végett.

Jovo számunkban a 12-iki roppant érdekes m. bizottsági ülésről kimerítően referálunk.

„**Pestalozzi** válogatott pädagogiai munkái“-ból, melyeket Zsengeri Samu fordít, megjelent az V-ik füzet. Ezen irodalmi vállalatot, melyet annak idején, behatóbban méltattunk, újból ajánljuk a közönség figyelmébe.

Taborszky és **Parsch** zeneműkereskedésében megjelent: „Diabolin“ című gyorspolka. — Zongorára írta ifj. Fahrbach Fülöp karnagy a 28. sz. Mollináry gyal. sorozatban. — Ára: 60 kr. o. é.

Nyugtató. A „Bácska“ szerkesztőségéhez a felvidékiek nyomorának enyhítésére egy tekéző társaság nevében Divald Gyula ur által beküldött 20 o. é. frtot átvettem és a bereghi alispáni hivatalhoz juttattam Zombor, 1880. febr. 12-én Czedler János, városi főkapitány.

Szerkesztői üzenetek.

Regina, Zenta. Verset akarni írni: magában szép törekvés; sőt törvényeinek meg nem tartása nem is képezi büntető eljárás tárgyát. De mi, mint afféle realis fiai a kornak, kénytelenek vagyunk tudatni, hogy a viszonyokra tekintettel, nem emelkedhetünk a mennyei igazságszolgáltatás eszményi álláspontjára, mely az adományozónak csak szándékát tekinti. Küldje be o da verseit; ha nem közlik is, legalább elismerést szavaznak érte; mi azt se tehetjük.

Sch. A. Apatin. Elhiszszük, hogy a hiányos báli tudósítás boszantó volt. De nemesak ezen boszuságtól, hanem a hatrófös helyreigazítástól is megmenekül, ha azt idején néhány sorban helyesen leírja. Abban az egyben igaza van, hogy 41 pár nem járhatja a négyest. Üdvözet!

D. G. Bpest Ajánlatát szívesen várjuk. A sorrend miatt kérjük, siessen.

Tulipán. A „Magyar helyesírás elvei“ mennek. Ha még sokan vannak T. városában írók, jó lesz a „Rögtön ítélet“ táblája alá mihez tartásul kiszégezni azokat.

Lantos. Nehéz volt a verset megírni? — Lehet! Olvasni is nehéz, de érteni legnehezebb — sőt nem tagadjuk: lehetetlen.

Sz. H. Kula. Cikkét már a „Baja“ közölte. Mi a legilletékesebb megyei szakértőt kértük föl, hogy tartalmának tényszerősége felől nyilatkozzék. Különbben olyasmit a beküldő felelősségére sem közlünk szívesen. Mert eltekintve is attól — mitől magyar embernek eltekinteni sohasem volna szabad — hogy a gazdasági cosmopolitismust pártolja, épen számadataiban magunk is födőztünk föl hibát. A végrehajtót is a törvény küldi ki; mégsem ezt, hanem azt szidják. Így járhatnánk mi is.

F. J. VI. Adja be magyar dolgozatul; ott majd megkapja érte — a szekundát. Ha még ilyen verset mer beküldeni, kitudom az édes atyja nevét s gondoskodom róla, hogy ugj járjon, ha nem Ovid is, mint Ovid megjárta verseiért az apjával. Ha esetleg nem értené a célzást; Ovidot az apja elpáholta.

A héten kihuzott lotto számok:

Január 31. A Temesváriban 74, 31, 7, 8, 53.

Február 7. A Budaiban 75, 38, 87, 1, 17.

Február 11. A N.-Szebeniben 51, 49, 72, 70, 85.

Felelős szerkesztő: **Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.**

Laptulajdonos s kiadó: **Bittermann Nándor.**

HIRDETÉSEK.

Árlejtési hirdetmény. 2—2

Alólírott község előjárósága részéről ezenel közhirre tétetik, miszerint Nemes-Militics községében építendő új jegyzői lak összes felépítésére vonatkozólag — a községi képviselő testület f. év januárius hó 18-án 1-ső szám alatt hozott közgyűlési határozata értelmében — a község házánál **f. évi Februárius hó 15-én** d. u. 3 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók azzal hivatnak meg, hogy a 4208 frt 27% kiban előirányzott s megállapított összegnek megfelelő 10% bánatpénzt az árlejtés megkezdése előtt készpénzben letenni tartoznak.

Az építésre vonatkozó műszaki s részletes árlejtési feltételek — Nemes-Militics község jegyzői irodájában — a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Ns.-Militicsen, 1880 Januárius 28.

Kaich József
jegyző.

Horváth Mihály
kapitány.

Hirdetmény.

A Zombori Takarékpénztár a közönséges betételek után fizetett eddigi 6 % kamatokat

1880. február 1-től 5%-ra leszállította.

Erről a t. c. betevők azon hozzáadással értesítetnek, hogy a mennyiben ezen kamatleszállításban meg nem egyeznének, szabadságukban áll: betételeiket az alapszabályok 64-ik §-ban meghatározott felmondási idő alatt, vagy a mennyiben a pénzkészlet engedi, azonnal is felvehetni.

Árvapénztári, gondnoksági, minden felekezeti-egyházpénztárak, iskolai, kórházi és árvaházi alapítványok, jótékonysegélyző egyletek, eddigi és ezentűli betételei az alapszabályok 60-ik §-a értelmében 6 % kamatozásban részesülnek, úgy szinte magánfelek azon betételei, a melyek két évre és félévi felmondás iránt adatnak át a takarékpénztárnak.

Zombor, 1880. február 3-án.

2—3

A zombori takarékpénztár igazgatósága.

H I R D E T M É N Y .

A Zombori Takarékpénztár a leszámított váltók, jelzálogilag biztosított váltókölesönök és értékpapirokra adott előlegek után az eddig számított 8 % kamatokat és 1 % iratdíjat **1880-ik évi február 1-től kezdve 7 % -ra és az iratdíjat évi $\frac{1}{2}$ % -ra leszállította.**

Erről a t. c. közönség azon hozzáadással értesítetik, hogy a három hónál hosszabb lejáratú leszámított váltók után 1 %-kal magasabb kamat fog számíttatni; a 4,000 frtot meghaladó váltóüzleteknél pedig a $\frac{1}{2}$ % iratdíj nem fog igénybe vétetni.

Zombor, 1880. február 3-án.

2—3

A zombori takarékpénztár igazgatósága.

Magyar Királyság

1880. évi évi törvény

az 1880. évi évi törvény

1880. évi évi törvény

Main body of faint, illegible text, likely the content of the law or decree.

Magyar Királyság

1880. évi évi törvény

Main body of faint, illegible text, likely the content of the law or decree.

D

m
a
ny
az
gy
de
az
ig
m
bú

lo
ne
ké
ma
or
ha
ala

mi
éle
és
há
ny
ezt
ke
res
biz
for
du
for
nel

s a
elv
any
tén
alá